

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 886/05
21.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе, Соње Манојловић, Драгана Аћимовића и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић - Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету против оптуженог АА, због кривичног дела силовања из члана 103. став 3. у вези става 1. КЗ РС у стицају са кривичним делом противприродног блуда из члана 110. став 3. у вези става 1. КЗ РС, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Нишу и жалби браниоца оптуженог АА, адв. АБ изјављеним против пресуде Окружног суда у Нишу К.бр.176/04 од 18.02.2005. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 375. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца и присуству оптуженог АА и његовог браниоца, адв. АБ, дана 21.06.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ жалба Окружног јавног тужиоца у Нишу, па се само у погледу одлуке о казни преиначује пресуда Окружног суда у Нишу К.бр.176/04 од 18.02.2005. године, тако што Врховни суд оптуженог АА, задржавајући као утврђене казну затвора у трајању од 3- три године за кривично дело силовање из члана 103. став 3. у вези става 1. КЗ РС и казну затвора у трајању од 3- три године за кривично дело противприродног блуда из члана 110. став 3. у вези става 1. КЗ РС, за које је том пресудом оглашен кривим, применом одредбе члана 48. ОКЗ, осуђује на јединствену казну затвора у трајању од 4- четири године и 6- шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.08.2004. године до 29.11.2004. године и од 20.01.2005. године па надаље.

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптуженог АА изјављена против исте пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Нишу оптужени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела силовања из члана 103. став 3. у вези става 1. КЗ РС у стицају са кривичним делом противприродног блуда из члана 110. став 3. у вези става 1. КЗ РС, па је, након утврђивања казне затвора у трајању од 3- три године за кривично дело силовање из члана 103. став 3. у вези става 1. КЗ РС, и казне затвора у трајању од 3- три године за кривично дело противприродног блуда из члана 110. став 3. у вези става 1. КЗ РС осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3- три године и 10- десет месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.08.2004. године до 29.11.2004. године и од 20.01.2005. године, па надаље.

Том пресудом, применом одредбе члана 193. и 196. ЗКП-а, оптужени АА обавезан је да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 15.320,00 динара, а на име паушала износ од 8.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Истом пресудом оштећена ББ упућена је на парницу ради остваривања свог имовинско - правног захтева, сходно одредби члана 206. став 2. ЗКП-а.

Против ове пресуде жалбе су изјавили:

- Окружни јавни тужилац у Нишу, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду преиначи тако што ће оптуженог осудити на казну затвора у дужем временском трајању.

- бранилац оптуженог АА, адв. АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Врховни суд, а како то произилази из садржине жалбе, побијану пресуду преиначи тако што ће оптуженог ослободити од оптужбе, односно исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз захтев да он и оптужени буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж.1032/05 од 25.05.2005. године, предложио је да се жалба Окружног јавног тужиоца у Нишу уважи, а жалба браниоца оптуженог, као неоснована одбије.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу одредаба члана 375. ЗКП-а, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца и присуству оптуженог АА и његовог браниоца адв. АБ на којој је размотрио све списе предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени жалбених навода и става Републичког јавног тужиоца Србије из напред наведеног писменог поднеска, нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које иначе, Врховни суд, као другостепени увек пази по службеној дужности у смислу одредбе члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП-а, па тако ни битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, на коју се неосновано жалбом браниоца оптуженог указује, јер је изрека побијане пресуде разумљива и садржи јасан и потпун опис радњи извршења из којих произилазе сва законска обележја кривичних дела за које је оптужени том пресудом оглашен кривим и није противречна разлозима пресуде. Разлози дати у образложењу ожалбене пресуде о свим одлучним чињеницама од значаја за постојање кривичних дела у питању и кривичне одговорности оптуженог су довољни и правилни и нису међусобно противречни, нити супротни садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника. О томе је првостепени суд извео доказе наведене у образложењу побијане пресуде, које је како појединачно тако и у међусобној вези, заједно са одбраном оптуженог, правилно оценио и одређено и потпуно је изнео које чињенице и из којих разлога је узео као доказане. Стога Врховни суд, наводе жалбе браниоца оптуженог да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, оцењује неоснованим.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и стим у вези због повреде кривичног закона, жалбом браниоца оптуженог оспоравају се чињенични и правни закључци првостепеног суда од значаја за постојање кривичних дела у питању и кривичне одговорности оптуженог. С тим у вези, бранилац оптуженог у жалби наводи да је првостепени суд неосновано поклатио веру исказу оштећене малолетне Сање Пауновић, с обзиром да је исти у супротности са одбраном оптуженог који не признаје извршење предметних кривичних дела, посебно истичући при том да психолошке карактеристике оштећене доводе у сумњу њен исказ. Поред тога, бранилац оптуженог у жалби наводи да оптужени критичном приликом није био способан за полни однос, као и то да првостепени суд није утврдио постојање законских обележја кривичних дела у питању.

По оцени Врховног суда, изнетим жалбеним наводима браниоца оптуженог не доводи се у сумњу закључак првостепеног суда да је оптужени критичном приликом извршио кривично дело силовања из члана 103. став 3. у вези става 1. КЗ РС у стицају са кривичним делом противприродног блуда из члана 110. став 3. у вези става 1. КЗ РС, са директним умишљајем.

Наиме, првостепени суд је на основу у образложењу наведених и правилно оцењених доказа, а посебно на основу уверљивог исказа малолетне оштећене ББ несумњиво утврдио чињенично стање како је то описано у изреци побијане пресуде. Тако, чињеницу да је оптужени критичном приликом употребом силе

и претњом принудио на олууу малолетну Ђ, првостепени суд је правилно утврдио на основу исказа оштећене малолетне ББ која у овоме наводи да јој је оптужени критичном приликом показао пиштољ и приморао је да заједно са њим пуца из истога, претећи јој све време да ће јој одрати од батина, након чега јој је на силу скинуо одећу и пошто је савладао њен отпор обзиром да се опирала, над њом извршио обљубу а потом је оштећеној ставио свој полни орган у уста. Поред тога, чињеницу да је оптужени критичном приликом извршио обљубу и противприродни блуд над оштећеном малолетном ББ тако што је својим полним органом продро у полни орган оштећене а потом је исти ставио у уста оштећене, првостепени суд је правилно утврдио на основу исказа оштећене који је поткрепљен налазом и закључком Завода за судску медицину Ниш бр.1383/04 од 30.08.2004. године, у коме се наводи да су на трему усмине и на усминама саме оштећене нађени трагови сперме. Такође, чињеницу да је оптужени критичном приликом био способан за полни однос првостепени суд је правилно утврдио на основу исказа вештака медицинске струке др ВВ који је у овоме навео да је полни однос са променама на полном уду оптуженог у виду крусти, могућ. Осим тога, правилно је првостепени суд исказ оштећене малолетне ББ у потпуности прихватио као истинит, јер је оштећена одмах по уласку у кућу искрено почела да казује оно што јој се критичном приликом догодило без икаквих притисака на њу од стране најближег окружења у вези са њеним изостанком те ноћи и правилно је закључио да се склоност оштећене ка давању социјално пожељних одговора и могућност измене исказа у ситуацији јаког афективног притиска, а која склоност је утврђена вештачењем оштећене од стране вештака - психолога др ГГ, није испољило, јер је, а према налазу овог вештака оштећена мал. ББ високих интелектуалних способности што даје добру основу за давање пуноважних и валидних одговора. С обзиром на изнето, а посебно имајући у виду да је исказ оштећене малолетне ББ у коме је детаљно и уверљиво описала ток овог кривично - правног догађаја поткрепљен и исказима сведока ДД, ЋЋ, ЕЕ и ЖЖ, Врховни суд супротне жалбене наводе браниоца оптуженог да оптужени кривична дела у питању није извршио, да критичном приликом није био способан за полни однос, да првостепени суд није утврдио законска обележја предметних кривичних дела, посебно доводећи у сумњу исказ оштећене, оцењује неоснованим.

Правилан је закључак првостепеног суда да је оптужени кривично дело силовање из члана 103. став 3. у вези става 1. КЗ РС и кривично дело против природног блуда из члана 110. став 3. у вези става 1. КЗ РС извршио са директним умишљајем, јер је, поступајући на начин описан у изреци побијане пресуде, био свестан својих поступака и хтео да употребом силе и претње принуди на обљубу и против природни блуд малолетну оштећену ББ, која је навршила 14 година живота. О томе је првостепени суд на страни 14 и 15 образложења побијане пресуде дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге, које у свему прихвата и Врховни суд, док супротне жалбене наводе браниоца оптуженог првостепени суд није утврдио умишљај код оптуженог оцењује неоснованим.

Врховни суд је ценио и жалбене наводе браниоца оптуженог којима се полемише са оценом доказа од стране првостепеног суда, као и остале жалбене наводе којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, па налази да су исти без основа и без утицаја на законитост и правилност одлуке.

Према томе, првостепени суд је на основу правилне оцене изведених доказа потпуно и правилно утврдио све одлучне чињенице, како оне од значаја за радње извршења кривичних дела у питању, тако и оне које се тичу субјективног односа оптуженог према тим радњама и о томе у побијаној пресуди дао довољне и аргументоване разлоге које у свему прихвата и Врховни суд.

На тако утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама оптуженог стичу сва законска обележја кривичног дела силовања из члана 103. став 3. у вези става 1. КЗ РС у стицају са кривичним делом против природног блуда из члана 110. став 3. у вези става 1. КЗ РС, за које је том пресудом оглашен кривим,. За овакву своју оцену првостепени суд је дао јасне и уверљиве разлоге које у свему прихвата и Врховни суд, док супротне жалбене наводе браниоца оптуженог којима се оспорава правилност чињеничног стања утврђеног у првостепеној пресуди и с тим вези иста побија због повреде кривичног закона, оцењује неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, Врховни суд налази да се основано жалбом Окружног јавног тужиоца изречена казна побија као блага и неадекватна степену друштвене опасности извршених кривичних дела и степену кривичне одговорности оптуженог.

По налажењу Врховног суда, првостепени суд је пре свега потпуно и правилно утврдио све околности које у смислу одредбе члана 41. утичу да казна буде мања или већа. С тим у вези, правилно је првостепени суд на страни оптуженог утврдио олакшавајуће околности - да је породичан човек, отац троје малолетне деце, да је оштећена критичном приликом добровољно ушла у возило- цип оптуженог, да је оштећена у време извршења кривичног дела била старије малолетно лице и да је у току кривичног поступка постала пунолетна, да је оштећена полно зрела и полно активна особа и да је кривично дело

извршено без трагова насиља на оштећеној, које околности имају карактер особито олакшавајућих и правилно је нашао да у конкретном случају има места примени института ублажавања казне. Међутим, првостепени суд није у довољној мери ценио утврђене отежавајуће околности јер се, по оцени Врховног суда, висок степен друштвене опасности извршених кривичних дела управо и огледа у јачини угрожавања заштићеног добра обзиром на последице које извршена кривична дела остављају на личност оштећене јер су управљена против достојанства личности и морала, док се висок степен кривичне одговорности оптуженог управо огледа у његовој ранијој осуђиваности. С тога је Врховни суд, код утврђених особито олакшавајућих околности од стране првостепеног суда, правилном оценом утврђених отежавајућих околности, уважавајући жалбу Окружног јавног тужиоца преиначио побијану пресуду у делу одлуке првостепеног суда о казни тако што је, задржавајући као утврђене казну затвора у трајању од 3-три године за кривично дело силовање из члана 103. став 3. у вези става 1. КЗ РС и казну затвора у трајању од 3- три године за кривично дело противприродног блуда из члана 110. став 3. у вези става 1. КЗ РС применом одредбе члана 48. ОКЗ, оптуженог Драгана Бојковића осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4- четири године и 6- шест месеци уз урачунавање временаведеног у притвору како је то дато у изреци ове пресуде. По налажењу Врховног суда, тако одмерена казна сразмерна је тежини и степену друштвене опасности извршених кривичних дела и степену кривичне одговорности оптуженог и нужна, али и довољна за остварење у члану 33. ОКЗ, прописане сврхе кажњавања. С тога је жалба браниоца оптуженог у делу одлуке првостепеног суда о казни, оцењена као неоснована.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 391. став 1. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Јелена Петковић-Милојковић, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

СШ